

Sygn. akt I NSW 2214/20

POSTANOWIENIE

Dnia 30 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Widło (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie z protestu wyborczego W.K.
przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej i Prokuratora
Generalnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 30 lipca 2020 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

Pismem z 14 lipca 2020 r. W.K. złożyła protest przeciwko wyborowi
Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, zarzucając naruszenie art. 40 § 4 oraz art.
312 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. 2019, poz. 684
ze zm., dalej: k.wyb.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest wyborczy należy pozostawić bez dalszego biegu.

Jak wynika z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzanych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz.U. 2020, poz. 979, dalej: u.wyb.2020), określa ona zasady i tryb organizacji wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r., w związku z ogłoszonym stanem epidemii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W zakresie nieuregulowanym w tej ustawie zgodnie z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020 stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (t.j. Dz.U. 2019, poz. 684 ze zm., dalej: k.wyb.).

Natomiast zgodnie z art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Przedmiotem zarzutów protestu może być 1) popełnienie przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, 2) naruszenie przepisów k.wyb. dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mające wpływ na wynik wyborów (art. 82 § 1 k.wyb.).

Ponieważ przepis art. 82 § 1 k.wyb. w odniesieniu do protestów wnoszonych przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP w 2020 r. jest stosowany „odpowiednio” (art. 1 ust. 2 u.wyb.2020), nie budzi wątpliwości, że zarzuty protestu mogą obejmować również naruszenie tych przepisów u.wyb.2020, dotyczących „głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów”, które regulują te zagadnienia w sposób szczególny wobec k.wyb.

Stosownie do art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb. Przepis ten odsyła do treści całego art. 321 k.wyb., a zatem do wszystkich jego jednostek redakcyjnych, czyli również do § 3 określającego podstawowe warunki, którym protest wyborczy powinien odpowiadać (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 czerwca 2015 r., III SW 59/15).

Sformułowany przez wnoszącą protest zarzut – choć odnosi się do nieprawidłowości związanych z przebiegiem głosowania – to jednak ma charakter zupełnie abstrakcyjny, nie został bowiem powiązany z żadnym

konkretnym przypadkiem nieprawidłowego ostemplowania wydanej wyborcy karty do głosowania. Wnosząca protest w sposób ogólnikowy – a zatem także nieweryfikowalny – wskazała, że „Komisja Wyborcza wydając niepełną kartę dopuszcza się zaniedbania, ponieważ nie każdy Obywatel posiada dostęp do telewizji, Internetu czy radia, gdzie informacje na temat sprawdzania kart i ich prawidłowego wyglądu były przekazywane” – nie podając jednak zindywidualizowanych okoliczności żadnego z tych przypadków. Także przedstawione przez W.K. fotografie nie stanowią wiarygodnego nośnika informacji. Wnosząca protest nie wskazała źródła ich pochodzenia, sposobu ich pozyskania, czy wreszcie okoliczności oraz daty ich wykonania.

Wnosząca protest nie przedstawiła również żadnych dowodów na to, że problem związany z brakiem pieczęci OKW w Polsce, jak i w innych państwach nie miał charakteru jedynie jednostkowego, lecz występował na dużo szerszą skalę.

Mając to na uwadze, zważywszy jednocześnie, że zarzuty, sprowadzające się do hipotetycznego założenia o nieprawidłowościach wyborczych, oparte wyłącznie na kontestowaniu wyników wyborów ogłoszonych przez Państwową Komisję Wyborczą, bez przedstawienia adekwatnych dowodów, nie mieszczą się w przedmiocie protestu określonym w art. 82 § 1 k.wyb. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 16 lipca 2014 r., III SW 35/14), protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Z tego względu, Sąd Najwyższy na podstawie art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 1 ust. 2 u.wyb.2020 orzekł, jak w sentencji postanowienia.